

„Přicházejte tedy k němu, (Ježíši Kristu) kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je vyvolený a vzácný. I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům.“ /1. List Petřův 2, 4-5a./

Rodinná bohoslužba na začátku školního roku

Jozue 4, 1-7

Zjevení 2, 17

Matouš 22, 36-40

Přivezli jste si někdy z prázdnin, dovolené či výletu nějaký kámen? Proč?

Je to památka na místo, kde se nám líbilo. Je to věc, která opravdu vydrží. Nerozbije se, zůstane stejná. Kámen tedy pro nás představuje i značnou trvalost a neměnnost.

Jaký je kámen? Tvrdý, pevný, někdy barevný, může být třpytivý.

I Palestina – země, ve které se odehrávají příběhy starého Izraele i Pána Ježíše, je bohatá na kamení. Především na bílý a růžový vápenec a černý a šedý čedič.

K čemu se kámen používá? Stavba domů, hradeb, zídek, hrází, mostů, vodovodů. (Dnes poklepání na základní kámen – divadlo, most, dálnice) Lidé dělali kamenné podlahy, kameny používali na hranicích území jako hraniční, stavěli z nich posvátné sloupy a oltáře – předchůdce dnešních dřevěných oltářů a stolů Páně. Velké placaté kameny používali k zakrytí studní a uzavření hrobů.

Kámen v Bibli představuje stálost a nepomíjivost například u Mojžíše. Právě Mojžíš vytesává do kamene Desatero Božích zákonů. Papyrus, pergamen z kůže – ty mohou shořet, snadno mohou být zničeny. Kámen vydrží mnohem víc.

Izraelci měli navržit 12 kamenů na památku jordánského divu. Jozue, nástupce Mojžíše tehdy vedl svůj lid do země zaslíbené. Řeka Jordán byla na jaře rozvodněná. Na Boží pokyn byly vody Jordánu zastaveny, aby lid mohl bez úhony přejít na druhou stranu. Památník z kamenů - symbol Boží pomoci - bude tuto událost připomínat mnoha generacím Izraelců.

Drahé kameny byly také v náprsníku nejvyššího izraelského kněze. Bylo jich 12, stejně jako izraelských kmenů.

Ve starověku měly velký význam bílé a černé kameny, které používali soudci. Bílý kámen znamenal pro obviněného nevinu a osvobození. Černý kámen znamenal, že soudci na dotyčném shledali vinu.

V našem druhém čtení o bílém kamínku z knihy Zjevení, se jedná o zaslíbení. Zaslíbení pro ty, kteří se i přes nezdary a pády stále znovu snaží jít za Bohem a slyšet jeho tichý hlas.

Sám Ježíš Kristus je často označován jako živý kámen a zároveň kámen úhelný – klenák – prostřední kámen v klenbě chrámu – nezbytný pro soudržnost celé stavby (v duchovní rovině celé církve). Křesťané pak mají být živými kameny v duchovním domě.

Hravá činnost:

### **Sklenice – náš život**

Čím ho naplníme? Co je pro nás hodně důležité? **Velké kameny** – koho nebo co představují – důležití lidé – máma, táta, babička, děda, teta..., já..., (pro dospělé – manžel(ka), partner(ka), kamarádi, přátelé..., duchovní svět, myšlení na druhé, pomoc druhým, zvířata...

**Sklenice je plná, ale přece se do ní ještě něco vejde.**

**Menší kameny – obláčky** – práce, škola – chceme se něco naučit, dovědět se, koníčky (sport, kolo, brusle, výlety, čtení knih, hudební nástroje, divadlo, kino, koncert, malování, keramika, práce na zahradě, kutilství.....)

**Sklenice je ještě víc plná, ale stále se do ní ještě něco vejde.**

**Písek** – život na sociálních sítích, hry na mobilu a počítači, koukání na televizi, dlouhodobé nicnedělání, lelkování...

**I písek se do sklenice ještě vejde.** I tyto činnosti jsou v určité míře dobré.

**Do naší sklenice se vejde všechno. Ale co když ji naplníme jenom pískem?**

Velké a malé kameny se tam už nevejdou. Nevejde se tam to důležité, co náš život dělá plným a plodným.

/Rodinná bohoslužba 4. září 2022 Dana Kalivodová/